

Sygnatura akt I C 582/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 17 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wieluniu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Ewelina Puchalska

Protokolant: sekr. D. A.

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2016 w Wieluniu

sprawy z powództwa A. P.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...).J. (...) Spółce Jawnej w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powódki A. P. na rzecz pozwanego Przedsiębiorstwa (...).J. (...) Spółki Jawnej w W. kwotę 1 217,00 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt I C 582/16

UZASADNIENIE

Powódka A. P. wystąpiła o zapłatę od pozwanego Przedsiębiorstwa (...).J. (...) Sp. Jawnej w W. kwoty 2 000 zł z ustawowymi odsetkami oraz zasądzenie kosztów procesu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. Sprzeciw od tego orzeczenia wywiodła pozwana spółka, wnosząc o jego oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07 listopada 2015 roku powódka A. P. z zamiarem kupna nowej przyczepy ciągnikowej udała się do pozwanego Przedsiębiorstwa (...).J. (...) Sp. Jawnej w W.. Wcześniej, bo już w sierpniu, powódka telefonowała do pozwanej spółki dowiadując się czy może u niej kupić nową, standardową, dwuobwodową przyczepę, przeznaczoną do przewozu zboża. W dniu przyjazdu do pozwanej po placu, na którym stały przeznaczone do sprzedaży przyczepy powódkę oprowadzał wspólnik J. K. (1). Powódka zaznaczała wówczas, że jest zainteresowana kupnem standardowej, 8 tonowej, nowej i dwuobwodowej przyczepy. Na placu pozwanego tego dnia nie było tej konkretnej przyczepy, jaką powódka była zainteresowana. J. K. (1) zaoferował powódce zamówienie dla niej od producenta firmy (...) takiej przyczepy, jakiej oczekiwała powódka. Powódka przyjęła propozycję i złożyła zamówienie. Pozwana spółka wystawiła powódce formularz zamówienia, w którym wskazano jako przedmiot przyczepę dwuosiową T-672 ład. 8 ton, rok produkcji 2006. Pozwana nie czytając dokładnie zamówienia, a jedynie sprawdzając cenę, jaka miała wynosić 38 000 zł, podpisała zamówienie i zapłaciła pozwanej 2 000 zł zadatku.

(dowód: zeznania powódki min. 01:24:56-01:41:20, zeznania w imieniu pozwanej J. K. min. 01:41:28-01:47, zeznania w imieniu pozwanej K. K. min. 01:47:24-01:49 – płyta k. 60)

W drodze do domu powódka skontaktowała się z siostrą, której podała dane przyczepy z zamówienia. Siostra poinformowała powódkę, że złożyła zamówienie, nie na taką przyczepę, jaką chciała kupić. Po przyjeździe do domu powódka próbowała skontaktować się telefonicznie z pozwanym, ale nie zastała wówczas J. K.. Liczyła więc na telefon od niego w poniedziałek (9 listopada), bo miał wówczas zadzwonić w sprawie agregatu, jakiego kupnem powódka też była zainteresowana.

W poniedziałek, ani w następnych dniach J. K. (1) nie zadzwonił do powódki.

W piątek (13 listopada) powódka udała się do pozwanej spółki, by wyjaśnić rozbieżności z zamówienia, z tym co strony ustalały ustnie. Tego dnia powódka nie zastała wspólnika J. K. (1), natomiast rozmawiali z nią w tej sprawie K. K. (2) - drugi wspólnik oraz pracownik D. M. (1). Poinformowali oni wówczas powódkę, iż w zamówieniu omyłkowo wpisano rocznik przyczepy 2006 r. zamiast 2015 r. i zapewnili, że sprowadzona zostanie dla powódki dokładnie taka przyczepa, jakiej oczekiwała ona składając zamówienie. Po tych zapewnieniach powódka wróciła do domu. Jeszcze tego samego dnia skontaktowała się z innymi producentami przyczep, podając im dane z zamówienia, jakie podpisała u pozwanej. Ci informowali powódkę, że zamówiła starą przyczepę, zaś nowe przyczepy tego typu kosztują drożej.

(dowód: zeznania powódki min. 01:24:56-01:41:20, zeznania w imieniu pozwanej K. K. min. 01:47:24-01:49, zeznania świadka D. M. min. 01:10:30-01:24 – płyta k. 60)

W dniu 16 listopada 2015 r. powódka skierowała do pozwanej pisemną rezygnację z zamówienia, odebraną przez pozwaną w dniu następnym, a w dniu 23 listopada 2015 r. złożyła zamówienie na przyczepę u innego sprzedawcy.

(dowód: rezygnacja z rezerwacji k. 5, dowód nadania k. 6, dowód doręczenia k. 7, zeznania powódki min. 01:24:56-01:41:20)

W dniu 18 listopada 2015 r. producent zrealizował zamówienie złożone dla powódki, a następnego dnia przyczepa dotarła do siedziby pozwanej.

(dowód: potwierdzenia dostawy k. 35, protokół przekazania k. 36)

Wówczas z powódką skontaktował się J. K. (1), informując, iż przyczepa jest do odbioru i może dostarczyć ją powódce do miejsca jej zamieszkania, jak było ustalone przy zamówieniu. Powódka oświadczyła, że nie odbierze przyczepy i chce zobaczyć ją na placu u pozwanego, by upewnić się, że jest to taka przyczepa, jaką chciała kupić. Pomimo kilkukrotnych próśb pozwanej kierowanych telefonicznie do powódki, powódka nie przyjechała zobaczyć zamówionej dla niej przyczepy, informując ostatecznie pozwaną, że kupiła przyczepę od innego sprzedawcy.

(dowód: zeznania powódki min. 01:24:56-01:41:20, zeznania w imieniu pozwanej J. K. min. 01:41:28-01:47, zeznania w imieniu pozwanej K. K. min. 01:47:24-01:49 – płyta k. 60)

Sprowadzona dla powódki przez pozwanego przyczepa jest z 2015 r., ma dwuobwodowy hamulec, służy do transportowania zboża, jest 8 - tonowa.

(dowód: zamówienie k. 32, faktura k. 34, potwierdzenia dostawy k. 35, zeznania w imieniu pozwanej J. K. min. 01:41:28-01:47, zeznania w imieniu pozwanej K. K. min. 01:47:24-01:49 – płyta k. 60)

Ustań faktycznych w niniejszej sprawie Sąd dokonał na podstawie zeznań stron oraz świadka, które w zdecydowanym zakresie były spójne i wzajemnie się uzupełniały. Sąd nie dał jednak wiary zeznaniom powódki w części w jakiej twierdziła, iż zamówiona przez pozwaną przyczepa nie jest taką, jakiej oczekiwała. Wspólnicy pozwanej spółki, jako doświadczeni sprzedawcy na rynku w sposób przekonywujący zeznali i udowodnili przedstawionymi dokumentami, iż przyczepa zamówiona dla powódki posiadała cechy, jakich oczekiwała powódka składając zamówienie. Okoliczność, na którą wskazuje aktualnie powódka, iż różni się ona od przyczepy jaką kupiła u innego sprzedawcy, pozostaje bez znaczenia w świetle wyraźnie skonkretyzowanych zeznań powódki co do tego, jakiej przyczepy oczekiwała składając zamówienie u pozwanej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest roszczenie powódki dotyczące zwrotu zadatku przekazanego pozwanej na poczet złożonego zamówienia zakupu przyczepy ciągnikowej.

Kwestie dotyczące zadatku reguluje przepis art. 394 k.c. Zgodnie z brzmieniem § 1 tego przepisu, w braku odmiennego zastrzeżenia umownego albo zwyczaju zadatek dany przy zawarciu umowy ma to znaczenie, że w razie niewykonania umowy przez jedną ze stron druga strona może bez wyznaczenia terminu dodatkowego od umowy odstąpić i otrzymany zatek zachować, a jeżeli sama go dała, może żądać sumy dwukrotnie wyższej. W razie zaś rozwiązania umowy zatek powinien być zwrócony, a obowiązek zapłaty sumy dwukrotnie wyższej odpada. To samo dotyczy wypadku, gdy niewykonanie umowy nastąpiło wskutek okoliczności, za które żadna ze stron nie ponosi odpowiedzialności albo za które ponoszą odpowiedzialność obie strony (§ 3 tego przepisu).

Powódka A. P. domagając się zwrotu uiszczzonego zadatku wskazuje w pozwie na odstąpienie od umowy z uwagi na wprowadzenie jej w błąd przez pozwaną spółkę.

Warunkiem zastosowania art. 394 § 1 k.c. jest ustalenie, że przyczyny, z powodu których nastąpiło niewykonanie umowy, są objęte odpowiedzialnością strony niewykonującej zobowiązanie. Trafnie wskazuje się, iż w braku odmiennej regulacji umownej chodzić tu będzie zatem o dochowanie należytej staranności przy wykonywaniu zobowiązania (art. 472 k.c.).

Analizując okoliczności faktyczne niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż złożenie przez powódkę zamówienia u pozwanej poprzedzone było zgodnym ustaleniem stron co do rodzaju zamówionego towaru tj. powódka oczekiwała nowej, 8-tonowej, dwuobwodowej przyczepy do zboża. Pozwana zaoferowała ten rodzaj przyczepy od producenta firmy (...). Zaistniała na etapie sporządzenia druku zamówienia pomyłka w treści powódka dostrzegła w krótkim czasie i podjęła próbę jej wyjaśnienia. W ocenie Sądu wizyta powódki w siedzibie pozwanego w dniu 13 listopada 2015 r. i rozmowa ze współniczką K. K. stanowiła wystarczające wyjaśnienie powódce powstałej pomyłki, tym bardziej, że powódka odjechała od pozwanego nie rezygnując z zamówienia, a uczyniła to dopiero w dniu 16 listopada. Do tego czasu powódka orientowała się u innych sprzedających w sprawie przyczep i ostatecznie w dniu 23 listopada zamówiła u innego sprzedawcy podobną przyczepę. Tymczasem w dniu 12 listopada 2015 r. pozwana zamówiła u producenta przyczepę dla powódki, realizacja zamówienia nastąpiła w dniu 18 listopada 2015 r., a kolejnego dnia przyczepa została dostarczona do sprzedawcy.

Jak wynika z okoliczności sprawy strony nie zastrzegły w umowie możliwości odstąpienia od umowy w określonym czasie od jej zawarcia (art. 395 k.c.), zatem uchylenie się powódki od złożonego oświadczenia woli zawarcia umowy możliwe byłoby na skutek wprowadzenia jej w błąd przez pozwaną (art. 84 k.c.).

Przepis art. 84 § 1 k.c. stanowi, iż w razie błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli. Jeżeli jednak oświadczenie woli było złożone innej osobie, uchylenie się od jego skutków prawnych dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy błąd został wywołany przez tę osobę, chociażby bez jej winy, albo gdy wiedziała ona o błędzie lub mogła z łatwością błąd zauważyć; ograniczenie to nie dotyczy czynności prawnej nieodpłatnej. Warunkiem jednak uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia złożonego pod wpływem błędu jest to by błąd był istotny, a można wic powoływać się tylko na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i oceniał sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia tej treści (§ 2).

W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy błąd na jaki powołuje się pozwana nie miał charakteru błędu istotnego, a jedynie był skutkiem omyłki pisarskiej, gdyż treść oświadczeń woli i zgodny zamiar stron umowy od początku były jasno określone. Wyjaśniona została też omyłka pisarska w druku zamówienia. Co jednak najistotniejsze, pozwana zrealizowała zamówienie powódki zgodnie z jej oczekiwaniami wyrażonymi w chwili złożenia zamówienia. Tym samym

w zachowaniu pozwanej nie można dopatrzeć się żadnych działań, które powodowały by uznanie, iż to z jej winy nie doszło do wykonania umowy.

Wobec powyższego uznać należy, iż roszczenie powódki o zwrot uiszczonego zadatku jest nieuzasadnione i powództwo należy oddalić.

Kosztami procesu w niniejszej została obciążona powódka na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.